

— Li agrairé molt.

— Dintre de tot el respecte possible i amb tota classe de salvetats, tinc de fer-te present que dins d'una personalitat qualsevol per enlairada que sigui, hi ha un home, i l'home, com a tal està subjecte a tots els defectes de la naturalesa humana, com son odís, rencors, ambicions, afany de lucre i moltes altres flaqueeses. Tota l'habilitat, tots els fanys, tota l'actuació de qui té un càrrec o investidura i sobre tot si aquesta es de caràcter tan enlairat que rebassi els límits de la terra, deuria ésser encaminada a anular a sacrificar la seva personalitat humana, l'home terrenal, en ares de la seva investidura; de la seva missió espiritual.

— Home, senyor Gregori, vosté voldria que els homes de la terra fossin Angels del Cel i aixó no pot ser.

— No, aixó no pot ser, ja ho se Nasi, però lo que sí pot ser, es que al menys es fassin esforços en el sentit de procurar que no's confonguin les dues personalitats, i molt menys que mai sembli que's vol aprofitar l'una per a lograr el fi que's proposa l'altre; que mai ningú pugui ni sospitar que's pot fer servir l'enlairada investidura per a lograr els fins que es proposan els homes terrenals i per lo tant plens de defectes i faltats d'aquells desinteressats i enlairats punts de mira que els que ostenten aquella deurién perseguir.

— ¿Sap que fora un bon predicador, senyor Gregori?

— No, Nasi, no fem bromes i acabem aviat aquesta conversa.

— ¿Doncs perque recomanaven aquells senyors que es votés a l'Umbert i no a en Lligé?

— Perque en aquells moments se sentien sols homes.

— Es que deien que'l senyor Bisbe recomanava que's votés al més católic.

— Aixó ja fa temps que va dir-ho el Sant Pare en aquelles conegudes Normes Pontificies.

— Ja ho havia dit el Sant Pare?

— Si home, si, ja fa temps; però el Sant Pare no deia qu'es votés a l'Umbert per ésser més católic que en Lligé, ni ho ha dit el senyor Bisbe, ni pot haver-ho dit cap senyor Rector.

— Doncs be's diu que aquells varen dirho.

— No crec qu'hagin dit tal cosa, i si se li ha escapat a algú. allà ell amb la seva consciencia.

— Proul, proul, però així se diu per aquells pobles

— Si algú senyor d'aquestos, a pesar de veurer a l'Umbert, acompanyat de'n Torras, fundador de l'Escola Neutra i cap devanter dels *avançats* de Granollers i de'n Montañá, prou conegut per les seves idees anticlericals i antireligioses, ha manifestat o donat a entendre que l'Umbert representaba millor els principis i la doctrina católica que en Lligé, ha dit lo contrari del que creia,—per campanes que hi haguessin pel mitg,—i per lo tant allà ell amb la seva consciencia, no som nosaltres qui l'havem de judicar.

— Te raó.

— ¿Estas satisfet?

— Si senyor, ja m'han fugit els escrúpols.

— Doncs pleguem.

Pel trasllat
MARCH.

Copiem de nostre confrare *Sol Ixent*, de Badalona:

¡Via fora, els traidors!

AMB aqueix crit unànim fou contestada la protesta que en Torras de Granollers, diputat provincial, pretengué fer el diumenge passat en el Saló de Sant Jordi, després de fet l'escrutini de la elecció de Senadors.